

[Erling Olsen]

denne sag på 4 mia. kr. fik vi i praksis ikke noget af værdi at tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg er ganske enig med hr. Erling Olsen i hans velbegrundede kritik af de totalt manglende relevante oplysninger i Finansudvalget, og jeg vil derfor bare føje til, at Finansudvalget den dag var i den situation, at mange af medlemmerne overhovedet ikke havde en reel chance for at deltage i mødet. Vi havde ikke en reel chance for at diskutere sagen på forhånd. Det varsel, vi fik – de af os, som man kunne finde midt om natten – var noget i retning af 8-9 timer, så skulle vi møde til en afgørelse om 3,6 mia. kr.

Det er ikke nødvendigt at behandle den bevilgende myndighed i Folketinget, Finansudvalget, på den måde. Så meget hastede den sag ikke. Jeg tror ikke, befolkningen er klar over, med hvilken lømskhed det møde blev behandlet. Jeg tænker her på de manglende muligheder for at lave bare en nogenlunde rimelig behandling af den sag. Det skriger til himlen.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg synes, man skal lade finansministeren selv afgøre, om han vil svare på de spørgsmål, der bliver rejst til ham.

Jeg vil gerne sige, at sagen efter min mening har fået en ganske usædvanlig behandling i Folketinget ved, for det første at man manipulerede sådan, at sagen ikke kunne behandles i et udvalg, hvor der var offentlig adgang, så folk havde lejlighed til at komme i deputation og udtrykke deres ønsker, for det andet blev den i den grad hastebehandlet i Folketingets Finansudvalg, at alle demokratiske spilleregler blev tilsidesat.

Derfor vil jeg sige, at pressen på nuværende tidspunkt har en vældig interessant opgave, nemlig at få boret nærmere i omstændighederne ved dette køb og salg, hvor oplysninger er blevet forholdt Folketingets Finansudvalg, som er borgernes valgte repræsentanter.

Det synes jeg er højst kritisabelt, og jeg vil foreslå regeringen ikke at følge finansministerens måde at procedere på efterfølgende. Når regeringen ønsker at gennemføre sine privatisere-

ringstogter, må jeg opfordre til, at demokratiets almindelige spilleregler bliver fulgt efterfølgende.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gøre opmærksom på, at hr. Erling Olsen sådan set har svaret på såvel fru Helle Degns som hr. Henning Rasmussens indlæg, idet hr. Erling Olsen henviste til den lovparagraf, som han ikke havde været opmærksom på under lovbehandlingen, men som Folketingets flertal altså har vedtaget, og som derfor er gældende dansk ret, og i henhold til hvilken gældende dansk ret sagen er blevet behandlet.

For så vidt angår Folketingets behandling af sagen, er det noget, jeg selvfølgelig ikke kan blande mig i – det er der ingen minister der kan. Jeg kan bede Folketinget om at få en sag behandlet i henhold til gældende lov og så hurtigt som muligt; derefter er det Folketinget, der tilrettelægger sagsbehandlingen, og jeg kan stå til rådighed for Folketinget. Det gjorde jeg i tre eller fire samråd, og det gjorde jeg med et antal skriftlige svar på spørgsmålene. Den del af det kan jeg selvfølgelig ikke kommentere.

Men jeg vil gerne kommentere spørgsmålet om bestyrelse. Finansudvalget er ikke tillagt nogen beføjelse som bestyrelse i forhold til det salg. I henhold til den lov, der blev vedtaget om Statsanstalten, var der på det tidspunkt etableret et selskab, Statsanstalten for Livsforsikring A/S. Dette selskab havde en lovligt valgt bestyrelse i henhold til den lov, der er vedtaget her i Folketinget. Den bestyrelse for Statsanstalten A/S har selv sagt været involveret i sagens behandling som alle andre bestyrelser. Så var der en særlig godkendelsesprocedure i forhold til Folketingets Finansudvalg, men det har intet med selskabets bestyrelse at gøre, hvis man skal følge den lovgivning, som et flertal her i Folketinget har vedtaget.

Det kan være, at mindretallet ikke synes, det var en hensigtsmæssig lov, men det ændrer jo ikke, at flertallet har vedtaget den lovgivning, og at det salg, som nu er gennemført i praksis, er effektueret i henhold dertil.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Man kan altid henvise til en lov, som vi har vedtaget uden at være tilstrækkelig opmærksomme på dens proceduremæssige følger. Man